

A lámpás

Hosszú évek teltek el, sok-sok szenvedés, mire kiszálltam az anyag és a szellem harcából.

Ma már tudom, hogy a biztonság belül van, egy „belső oltár”, mely megmutatja a helyes életmódot, elmélyült szemlélődésre készítet, ami az örök egységhez vezető út.

Amikor egy-egy kérdésre keresem a választ, csendesen befelé figyelek, és a megfelelő út felragyog. Lelkem örömben úszik, az ötletek áradata, vagy a megértés jön felém.

Érzem az alkotóerőt, a szeretet kisugárzását magamból és felém áradni. A fény felé fordítom az arcomat, és érzem a Gondviselő szeretetteljes simogatását. Már értem, a Remete üzenetét – „Csak a fényre figyelj!”

Sok barátom van, akikkel rendszeresen találkozom, hogy a szeretet energiájával feltöltődjünk. Ismerősök és ismeretlenek, akik bizalommal fordulnak hozzám, mert a szeretet legerősebb megnyilvánulása, ha csendben tudunk figyelni a másik félre.

Számomra a feladat, a tanítás mindig azt jelenti, hogy rávezessem a kérdezőt a célkitűzéseinek vagy problémáinak az átgondolására.

Felhívjam a figyelmét a megoldások variációinak előnyeire és hátrányaira, ezzel segítve, hogy meg tudja hozni a saját döntését.

Csak egyet garantálhatok, hogy szívem teljes szeretetével próbálok empatikusan a felé fordulni, aki keresi a fényt, az utat, hogy ő is megtalálja a saját lámpását.

Az ősi bölcsességek, mint a Ji King vagy a Biblia szent könyvek, a szellemi szint, a tudat felemelésére születtek. Mindkettő az ember szellemi útjával foglalkozik, segíti, hogy az ember megtalálja az egyensúlyt, a szeretetet és a harmóniát.

Minden egyes ember, felelős önmagáért. A problémákat csak úgy lehet megoldani, ha felszínre hozzuk a létezésüket. Az élet örök változás, fejlődési folyamat.

Nincs megállás, szellemi szinten fejlődni kell, vagy visszacsúszunk egy alacsonyabb életformába. Felvállalni a felelősséget, azt jelenti, hogy tudatosan cselekszem, akárhogy is döntök.

Gondolat, érzés, fizikai tünetek összefüggnek. Miért van, hogy általában csak akkor ébred a tudat, amikor már beleesett a csapdába?

Miért elégszenek meg oly sokan a felszínes trükkökkel?

Kevesen veszik észre, hogy mennyire befolyásolják az ízlését, a kultúráját, erőn felüli értelmetlen kiadásokba hajszolják, irányítják az életét.

Igen, jól látom és tapasztalom, hogy amit túl misztifikálnak, az érdekes téma, noha a valóságtól gyakran távol áll. Will Rogers idézete jutott az eszembe:

„Aki nem tudja, hol van, az nem látja, hová megy.”

Amikor felismerjük, hol vagyunk, hol tartunk most, olyan, mintha lámpást tartanánk a kezünkben! Ilyen lámpás lehet a fengshui, melynek filozófiája által megtalálhatjuk a hőn áhított egyensúlyt és harmóniát, úgy szellemi, mint fizikai síkon. Ültessük át a saját kultúránkra, és értelmezzük a saját életünkre.

Amikor az Embert és a célkitűzéseit állítjuk a középpontba, akkor a tárgyak a valódi helyükre kerülnek, akkor főszerep helyett, a szellem segítő technikai eszközévé válnak.

Kunczly Judit

Lélekgyógyász, fengshui szakértő